

Ujednolicony tekst wystąpienia – po zmianach wprowadzonych Uchwałą Komisji Odwoławczej z dnia 28 grudnia 2010 r.

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Gdańsku**

Gdańsk, dnia 02 grudnia 2010 r.

**Zarząd
Stoczni Marynarki Wojennej S.A.
w upadłości układowej
w Gdyni**

LGD-4101-017-1/2010
P/10/044

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie *art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.)*, zwanej dalej „*ustawą o NIK*”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Gdańsku przeprowadziła w Stoczni Marynarki Wojennej S.A. w upadłości układowej w Gdyni (dalej „Stocznia”, „Spółka” lub „SMW SA”) kontrolę w zakresie wspierania środkami publicznymi procesu jej restrukturyzacji w latach 2002-2010 (III kwartały).

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym 29 października 2010 r., Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie *art. 60 ustawy o NIK*, przekazuje niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Dostrzegając specyficzne uwarunkowania zewnętrzne związane z funkcjonowaniem Stoczni, Najwyższa Izba Kontroli – mając na względzie wykorzystanie niezgodnie z przeznaczeniem znacznej części pomocy publicznej przekazanej SMW SA w badanym okresie (56,9 mln zł z 151 mln zł, tzn. ponad 1/3 jej łącznej kwoty) – negatywnie ocenia działalność Spółki w kontrolowanym zakresie. Konieczność zwrotu tak dużej puli środków, jako następstwo nielegalnych działań podjętych świadomie przez Stocznnię, dodatkowo skomplikowało i tak trudne położenie Spółki. Jednocześnie SMW SA nie doprowadziła do osiągnięcia celów gospodarczych zakładanych w kolejnych programach restrukturyzacyjnych, stanowiących podstawę udzielania jej wsparcia, tj. do uzyskania rentowności, płynności

finansowej i zdolności kredytowej, zapewniającej Stoczni ciągłość produkcji i bieżące regulowanie zobowiązań. [...] ¹

Powyższą ocenę ogólną uzasadniają przedstawione poniżej oceny cząstkowe i ustalenia kontroli.

1. Stocznia funkcjonuje w formie spółki akcyjnej od 18 listopada 2005 r., na podstawie dokonanego przez Ministra Skarbu Państwa aktu komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego, a głównym przedmiotem jej działalności jest zaspokajanie potrzeb obronności państwa w zakresie remontów, modernizacji oraz produkcji uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Powyższe „uprzywilejowane” usytuowanie Stoczni z jednej strony powodowało silne uzależnienie od zamówień i kontraktów głównego odbiorcy, podlegających znacznym ograniczeniom w związku z oszczędnościami w budżecie Ministerstwa Obrony Narodowej (dalej „MON”) i utratą przez Spółkę wyłączności na świadczenie usług zleczanych przez to Ministerstwo. Jednocześnie w dalszym ciągu rodziło ono po jej stronie obowiązek utrzymywania mocy produkcyjnych w ramach programu mobilizacji gospodarki – nierekompensowanych przez ich głównego odbiorcę w pełnym zakresie.

Dodatkowo od dnia przystąpienia Polski do UE, Stocznia podlega również rygorom *art. 296 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską*² dopuszczającego przeznaczenie pomocy publicznej tylko i wyłącznie na produkcję specjalną (wojskową), co w kontekście kryzysu w całym przemyśle stoczniowym w wydatny sposób utrudniało jej konkurowanie na rynku cywilnym, w celu zwiększenia stopnia wykorzystania posiadanego majątku produkcyjnego.

Przedstawione uwarunkowania zewnętrzne, w ocenie NIK, niekorzystnie wpływały na sposób prowadzenia procesu restrukturyzacji tego podmiotu, a w konsekwencji utrudniały osiągnięcie przez Spółkę wszystkich zakładanych w jego ramach celów. Jednocześnie, zdaniem NIK, okoliczności te były dobrze znane Stoczni oraz podmiotom udzielającym jej wsparcia – podobnie jak ewentualne konsekwencje wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem przekazanych środków publicznych. Tym samym splot powyższych okoliczności winien dodatkowo skłaniać SMW SA do zachowania szczególnej staranności

---

¹ Treść wyłączono na podstawie art. 5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz.1198 ze zm.) ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy SMW SA.

² Dz.U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/2 ze zm. Aktualnie art. 346 ust. 1 lit. b. Wersja skonsolidowana *Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej* (Dz. Urzędowy UE C83 z 30.03.2010 r.)

przy sposobie wydatkowaniu udzielonego wsparcia. Tymczasem wyniki kontroli w sposób jednoznaczny wskazują, że akurat ten warunek – leżący po wyłączenie po stronie Spółki – nie był przez nią spełniony.

2. W badanym okresie Stocznia opracowała 4 programy restrukturyzacyjne:

- „Program restrukturyzacji Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni na lata 2003-2008 (dalej „Program 2003-2008”) – zatwierdzony przez Ministra Obrony Narodowej w czerwcu 2003 r.,
- „Plan/Program restrukturyzacji Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni na lata 2005-2011” (dalej „Program 2005-2011”) – zatwierdzony przez Ministra Obrony Narodowej 22.09.2005 r.,
- „Modyfikacja Planu/Programu Restrukturyzacji Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni na lata 2007-2011” (dalej „Modernizacja Programu 2007-2011”) – przyjęta przez Zarząd Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. (dalej „ARP SA”) 8.08.2007 r.,
- „Program restrukturyzacji Stoczni Marynarki Wojennej S.A. w Gdyni na lata 2010-2014” (dalej „Program 2010-2014”) – przyjęty przez Radę nadzorczą Stoczni 26.01.2010 r.

Ponadto Stocznia opracowała „Plan Restrukturyzacji Stoczni Marynarki Wojennej uwzględniający wyniki dotychczasowego Planu/Programu Restrukturyzacji Stoczni Marynarki Wojennej na lata 2007-2011”, który nie został zatwierdzony i nie był realizowany.

Działania przewidywane w ww. programach zostały wsparte przez:

- MON – kwotą 5.680 tys. zł, przekazaną na podstawie *ustawy z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*³ i *rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie przyznawania środków na wspieranie procesu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego*⁴ (dalej „rozporządzenie MGPiPS”),
- ARP SA – łączną kwotą 145.000 tys. zł, z tego:
  - 25.000 tys. zł – pożyczka na ratowanie Stoczni przeznaczona na poprawę płynności finansowej (zgodnie z rozdz. 3.1 pkt 25 wytycznych wspólnotowych dotyczących

---

³ Dz.U. Nr 83, poz. 932 ze zm.

⁴ Dz.U. Nr 89, poz. 830

pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw z 2 października 2004 r. – Dz.U.CE.C.04.244.2),

- 40.000 tys. zł – pożyczka na restrukturyzację, udzielona na podstawie *ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji*⁵ (dalej „ustawa okip”), przeznaczona na realizację zadań wynikających z „Programu 2005-2011”,
  - 80.000 tys. zł – dokapitalizowanie Spółki poprzez podwyższenie kapitału zakładowego Stoczni i objęcie 160.000.000 akcji imiennych o wartości nominalnej 0,50 zł każda przez Agencję, w związku z realizowanym planem restrukturyzacji SMW SA.
3. Kontrola ujawniła poważne nieprawidłowości w zakresie sposobu wykorzystania przez SMW SA środków finansowych w wysokości 5.680 tys. zł, przyznanych przez MON decyzją z 21.07.2004 r. Zastrzeżenia NIK budzi w szczególności przebieg realizacji największego wartościowo zadania (zakup linii do spawania sekcji płaskich, którego łączny koszt – prawie 3.900 tys. zł – stanowił blisko 69% całkowitej wartości tego instrumentu wsparcia) oraz niesporządzenie końcowego rozliczenia otrzymanych środków.

Wprawdzie ostatecznie przedsięwzięcie to zostało zrealizowane z dużym opóźnieniem, a z niepełnej dokumentacji będącej obecnie w dyspozycji Spółki nie wynikało, aby MON zgłaszało zastrzeżenia do dokumentów i rozliczeń przekazywanych przez Stocznnię w tym zakresie (choć jednocześnie prawidłowość jego wykorzystania nie była przedmiotem bezpośredniej kontroli Ministerstwa u przedsiębiorcy), zdaniem NIK należy zauważyć, że poniższe okoliczności mogą świadczyć o pierwotnym wykorzystaniu niezgodnie z przeznaczeniem przynajmniej części środków przekazanych w ramach I transzy (4.000 tys. zł) wkrótce po ich przyznaniu (tj. 27.07.2004 r.).

Pomimo dwukrotnej zmiany (aneksami bez dat) terminów dostaw (pierwszym aneksem na 16 tydzień 2005 r., a drugim – na 27 tydzień 2005 r.), końcowy test odbiorczy tej linii podpisany bowiem został dopiero w 44 tygodniu 2005 r. (28.10.2005 r.), dostawę faktycznie realizowano poza uzgodnionym harmonogramem. Dodatkowo, według wyjaśnienia członka Zarządu Stoczni, powodem jego niedotrzymania były nieterminowe płatności spowodowane brakiem płynności finansowej Spółki. W świetle powyższych okoliczności NIK zwraca uwagę, że w niecałe 3 miesiące od podpisania umowy

---

⁵ Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397 ze zm.

(co nastąpiło 29.04.2004 r.) do SMW SA trafiły środki w wysokości pozwalającej sfinansować od razu cały zakup – gdyby wówczas wydatkowano je na ten cel.

Kolejną nieprawidłowością było niesporządzenie dla MON końcowego sprawozdania z rozliczenia wypłaconych środków finansowych (sporządzanego i przekazywanego w terminie 30 dni od dnia zakończenia realizacji zadania), o którym mowa w § 7 *ust. 1 rozporządzenia MGPIPS*. Ostatnie sprawozdanie dla MON Stocznia przekazała 24.03.2005 r. Tymczasem końcowy test odbiorczy linii do spawania sekcji płaskich został podpisany, a ostateczna faktura za jej zakup wystawiona dopiero 28.10.2005 r., tj. przeszło pół roku później. Dyrektor Ekonomiczno-Finansowy SMW SA wyjaśniła m.in. że Spółka dokonała rozliczenia, o którym mowa w § 4.1 umowy, przekazując 24.03.2005 r. do MON dokumenty stanowiące syntetyczne sprawozdanie za okres lipiec 2004 r. – luty 2005 r. W sprawozdaniu tym Stocznia udokumentowała wydatkowanie wszystkich środków, zgodnie z określonym w umowie celem – chociaż wówczas nie było to zgodne ze stanem faktycznym. W ocenie NIK, powyższe działania nie zwalniały SMW SA z obowiązku sporządzenia i przekazania końcowego sprawozdania, o którym mowa w § 7 *ust. 1 pkt 3 rozporządzenia MGPIPS*.

Chociaż od faktu zaistnienia ww. nieprawidłowości, ujawnionych w trakcie obecnej kontroli, upłynęło wiele lat, NIK zwraca na nie uwagę, w związku możliwością pozyskania przez Spółkę takich środków w przyszłości (w przypadku uzyskania przez Skarb Państwa przychodów z prywatyzacji kolejnych spółek ppo), a także mając na względzie korzystanie przez Stocznnię z dotacji MON na utrzymanie mocy produkcyjnych niezbędnych do realizacji zadań obronnych opisanych w planie mobilizacji gospodarki, których rozliczanie (nie objęte wprawdzie obecną kontrolą) podlega podobnym rygorom.

4. Kontrola ujawniła nieprawidłowości polegające na wykorzystaniu niezgodnie z przeznaczeniem części wsparcia finansowego udzielonego Spółce przez ARP SA.

4.1. Umową pożyczki na ratowanie z 5 sierpnia 2005 r. ARP SA przekazała 25.000 tys. zł na poprawę płynności finansowej Stoczni w okresie niezbędnym do uaktualnienia planu restrukturyzacji (Programu 2003-2008). Zdaniem NIK pożyczka ta w całości została wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem, tj. na spłacenie zobowiązań wobec podmiotów fizycznych i prawnych. Ich lista, stanowiąca załącznik do tej umowy, obejmowała 39 wierzycieli krajowych i zagranicznych, którzy zostali zaspokojeni z tych środków. SMW SA, pismami z 23 sierpnia i 22 września 2005 r. oraz 2 stycznia 2006 r., przekazała do ARP S.A. tabelaryczne sprawozdania z wykorzystania

kolejnych rat (wynoszących odpowiednio: 13.000 tys. zł, 6.000 tys. zł i 6.000 tys. zł) wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi ich wydatkowanie.

4.2. Umową pożyczki na restrukturyzację z 6 kwietnia 2006 r. Agencja przekazała Stoczni 40.000 tys. na realizację zadań ujętych w Programie 2005-2011, które obejmowały m.in. optymalizację zatrudnienia, sprzedaż majątku nieprodukcyjnego, restrukturyzację technicznych zdolności produkcyjnych oraz wdrożenie nowych metod lepszego wykorzystania czasu pracy i wyposażenia technicznego. Ponadto, na podstawie aktu notarialnego, podpisanego 19 kwietnia 2006 r., SMW SA stała się beneficjentem dokapitalizowania ze strony ARP SA (w łącznej wysokości 80.000 tys. zł). Środki uzyskane tą drogą miały być przeznaczone na utrzymanie potencjału obronnego i realizację produkcji specjalnej określonej w Programie 2005-2011, odbudowę kapitału obrotowego gwarantującego bieżącą płynność finansową (w tym spłatę wcześniej udzielonej przez ARP pożyczki na ratowanie – patrz pkt. 4.1. wystąpienia) oraz spłatę części kredytu komercyjnego w banku Pekao SA.

Sposób wykorzystania tych środków (ogółem 125.000 tys. zł) NIK ocenia negatywnie, gdyż znaczną część (w kwocie 56.900 tys. zł, stanowiącej 46% ich całkowite wartości) Stocznia wydatkowała na cele nie przewidziane w ww. Programie. Przeznaczono je m.in. na realizację bieżącej produkcji, wynagrodzenia pracowników oraz składki ZUS, co było niezgodne z warunkami zawartej z ARP SA umowy.

Zdaniem NIK, wydatkowanie środków z tytułu pomocy publicznej niezgodnie z celami i warunkami określonymi programem restrukturyzacji miało bezpośredni wpływ na nieosiągnięcie przez Stocznie zakładanych w nim celów, spowodowało konieczność modyfikacji tego programu oraz dokonania zmian w składzie Zarządu – wpływając niekorzystnie na ciągłość prowadzonego procesu dostosowawczego. Niezależnie od powyższego, konieczność zwrotu tak dużej sumy (co nastąpiło ostatecznie 8 lutego 2008 r.) dodatkowo obniżyło płynność Spółki, komplikując tym samym jeszcze bardziej jej i tak trudne położenie.

Jednocześnie NIK zwraca uwagę, że w późniejszym okresie Agencja wyraziła zgodę na zmianę przeznaczenia części pomocy publicznej. We wrześniu 2008 r. – na wniosek Zarządu Spółki – ARP SA zaakceptowała dokonanie zapłaty z tej puli (znajdującej się na wydzielonym rachunku Stoczni) kwoty 1.737.750 euro dla firmy z Niemiec [...] ⁶

---

⁶ Treść wyłączono na podstawie art. 5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz.1198 ze zm.) ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy SMW SA.

Pożyczone na ten cel środki (ok. 3.920 tys. zł) Spółka zobowiązała się zwrócić na wydzielone konto w Banku[...]⁷Ostatecznie rozliczenie całej kwoty zakończono we wrześniu 2010 r.

Powyższy przypadek wskazuje na potencjalną możliwość skutecznego podejmowania takich prób. Tym samym niezrozumiałym dla NIK jest, że we wcześniejszym okresie świadomie, bez uzyskania stosownej zgody ARP SA, niezgodnie z przeznaczeniem wydatkowano znacznie większe kwoty.

5. Kontrola ujawniła nieprawidłowości w sposobie sporządzania przez Spółkę okresowych sprawozdań z wykorzystania otrzymanych środków, przy dochowaniu terminów ich przygotowywania.

Umowa pożyczki zobowiązywała Stocznię do wydatkowania otrzymanych środków zgodnie z celami i warunkami określonymi programem restrukturyzacji oraz nakładała na nią obowiązek przedkładania kwartalnych sprawozdań, obejmujących m.in. rozliczenie sposobu wydatkowania otrzymanych kwot (w tym przedkładania dokumentów źródłowych potwierdzających fakt ich ponoszenia). Jednocześnie, w celu zapewnienia przejrzystości i umożliwienia kontroli, środki z tytułu pomocy publicznej zostały przekazane na wyodrębniony specjalnie w tym celu rachunek bankowy. Tymczasem już w pierwszym sprawozdaniu, przekazanym przez SMW SA 28.07.2006 r. i obejmującym okres od 07.04.2006 r. do 30.06.2006 r. (tj. od dnia otrzymania środków), pominięto fakt niezgodnego z umową pożyczki i dokapitalizowania wydatkowania kwoty 43.100 tys. zł. Suma ta została przelana na rachunek podstawowy Stoczni i służyła finansowaniu celów nieprzewidzianych programem restrukturyzacji. Powyższe okoliczności ujawniła kontrola ARP SA przeprowadzona w Spółce w dniach 11 i 12 września 2006 r. Stocznia wspomniała o tym w kolejnym sprawozdaniu, przygotowanym 27.10.2006 r., w którym kwota środków wydatkowych niezgodnie z przeznaczeniem, ujawniona przez Agencję, wzrosła jednocześnie do 56.900 tys. zł.

Ww. uwarunkowania zdaniem NIK wskazują na nierzetelne wypełnianie obowiązków sprawozdawczych wynikających z umowy z ARP SA, co należy ocenić krytycznie z punktu widzenia legalności.

6. W ocenie NIK, realizacja kolejnych programów restrukturyzacji Stoczni w okresie objętym kontrolą nie przyniosła spodziewanych efektów. Prezes Zarządu wyjaśnił m.in.

---

⁷ Treść wyłączono na podstawie art. 5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz.1198 ze zm.) ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy SMW SA.

że „w związku ze szczególnie dotkliwymi problemami Stoczni w I półroczu 2005 r. powstał program restrukturyzacji na lata 2005–2011 oraz propozycja komercjalizacji Stoczni, w efekcie czego w listopadzie 2005 r. powstała Spółka Akcyjna, która w kwietniu 2006 r. w oparciu o ustalenia programu restrukturyzacji otrzymała dofinansowanie w kwocie 120 mln zł. Stocznia dążyła do realizacji założeń przyjętych w programie restrukturyzacji, jednakże coraz bardziej było widoczne, iż bez kolejnej pomocy i reorganizacji przyjętych założeń, realizacja przyjętego planu będzie niemożliwa. W związku z tym przygotowano modyfikację planu restrukturyzacji, w którym poza uaktualnieniem założeń i działań, oszacowano iż niezbędna jest dalsza pomoc finansowa. W modyfikacji zwrócono się do ARP S.A. o konwersję udzielonej pożyczki (z pozostałej do spłaty kwoty 40 mln zł) na akcje Spółki SMW S.A. Całkowita realizacja zmodyfikowanego planu restrukturyzacji możliwa była przy założeniu, że do konwersji dojdzie (niestety nie doszło). Sytuacja Stoczni nadal ulegała pogorszeniu m.in. ze względu na trwający od 2008 r. kryzys światowy, drastyczne ograniczenie budżetu MON, w wyniku czego w 2009 r. nie zakontraktowano ze Stoczną żadnej jednostki do remontu lub budowy oraz wstrzymano realizację programu budowy korwety wielozadaniowej. W związku z tym w sierpniu 2009 r. Zarząd Stoczni złożył w Sądzie Rejonowym w Gdańsku wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki z możliwością zawarcia układu. Powstała również konieczność stworzenia nowego programu restrukturyzacji zawierającego koncepcję stworzenia Stoczni warunków umożliwiających generowanie zysku, z którego możliwe będzie finansowanie zawartego układu z wierzycielami, m.in. poprzez utworzenie efektywnie działającej Grupy Kapitałowej SMW S.A. skupiającej 3 spółki.

Powyższe wyjaśnienia, zdaniem NIK, pomijają zupełnie opisane w pkt. 4.2. wystąpienia niezgodne z przeznaczeniem wykorzystanie części środków przekazanych Stoczni. Okoliczność ta nie przemawiała za dalszym zaangażowaniem finansowym i kapitałowym ARP SA, w tym przeprowadzenia postulowanej przez SMW SA konwersji udzielonej jej pożyczki na kolejny pakiet akcji tej Spółki.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że pomimo uzyskania pomocy publicznej, sytuacja ekonomiczno-finansowa Stoczni nie ulegała poprawie, a realizacja podstawowego celu restrukturyzacji, tj. odzyskania zdolności do konkurowania na rynku – była poważnie zagrożona.

7. Sytuacja ekonomiczno-finansowa Stoczni w latach 2003-2009 była bardzo zła. W całym analizowanym okresie Spółka w praktyce była zagrożona upadłością. Za wyjątkiem 2004 r. SMW SA w każdym roku uzyskiwała ujemny wynik finansowy. W ww. okresie

straty netto Stoczni wynosiły odpowiednio: 40.007 tys. zł w 2003 r., 9.072 tys. zł w 2005 r., 106.676 tys. zł w 2006 r., 11.827 tys. zł w 2007 r., 28.877 tys. zł w 2008 r. oraz 98.051 tys. zł w 2009 r. [...] ⁸

W ramach produkcji specjalnej składają się na nie niewielkie zapotrzebowanie na usługi Stoczni ze strony Marynarki Wojennej, a jednocześnie konieczność utrzymywania, w związku z podstawowym profilem działalności SMW SA, zdolności produkcyjnych w ramach programu mobilizacji gospodarki. W analizowanym okresie środki na ten cel przekazano jej jedynie w 2003 r. (w wysokości 0,6 mln zł), w 2005 r. (w wysokości 0,3 mln zł) oraz w 2008 r. (w wysokości 2,3 mln zł). Nie pokrywały one oczywiście pełnych kosztów ponoszonych z tego tytułu i jednocześnie niekorzystnie wpływały na słabą pozycję konkurencyjną na rynku cywilnym.

W okresie 2003-2010 (I kwartał) jedynie w 2007 r. zrealizowana sprzedaż ogółem była wyższa od planowanej (odpowiednio 235,3 mln zł i 215,4 mln zł). Wysokość średniej płacy brutto w latach 2003-2008 stale rosła (z 2,6 tys. zł do 3,8 tys. zł). Na koniec I kwartału 2010 r. wyniosła ona 3,6 tys. zł.

8. Ze względu na ww. sytuację ekonomiczno-finansową, na skutek niepełnego portfeli zamówień, realizacji kontraktów bez finansowania (na zasadzie finansowania się zobowiązaniami obcymi), brakiem możliwości pozyskania finansowania w instytucjach kredytujących, poprzez ograniczenia kontraktacji z MON, wypowiedzenie umowy kredytowej przez Bank[...] ⁹ oraz rosnącą kwotą zobowiązań, Zarząd Stoczni złożył w Sądzie Rejonowym w Gdańsku wniosek o upadłość z możliwością zawarcia układu (w następstwie czego ustanowiony został dla Spółki tymczasowy nadzorca sądowy). W dniu 22 grudnia 2009 r. ww. Sąd wydał postanowienie o upadłości SMW SA z możliwością zawarcia układu. Zgodnie z ww. postanowieniem zarząd mieniem wchodzącym w skład masy upadłości w całości sprawuje upadły, pod nadzorem nadzorca sądowego. Dla Stoczni wyznaczony został również sędzia-komisarz.
9. NIK nie zgłasza uwag do dotychczasowych działań podejmowanych przez Stocznię w celu doprowadzenia do zawarcia układu w ramach toczącego się postępowania. [...] ¹⁰

---

⁸ Treść wyłączono na podstawie art. 5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz.1198 ze zm.) ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy SMW SA.

⁹ Treść wyłączono na podstawie art. 5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz.1198 ze zm.) ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy SMW SA.

¹⁰ Treść wyłączono na podstawie art. 5 ust.2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz.1198 ze zm.) ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy SMW SA. Wyłączeń treści - przypisy: 1,6,7,8,9, i 10 dokonała Ewa Jasiurska – doradca prawny w NIK Delegatura w Gdańsku

Należy dodać, że planowana w ramach realizacji „Programu 2010-2014” koncepcja restrukturyzacji Spółki, polegająca na utworzeniu Grupy Kapitałowej SMW S.A. skupiającej 3 spółki, tj. Stoczni – spółki matki, Stoczni Cywilnej sp. z o.o. i Infrastruktury sp. z o.o. – spółek córek (które miały rozpocząć działalność od 1 czerwca 2010 r.) – według wyjaśnienia Prezesa Zarządu Stoczni – została wstrzymana ze względu na wątpliwości prawne, które podniósł Sąd podczas prowadzonego postępowania.

Dostrzegając zaangażowanie i determinację w działaniach podejmowanych aktualnie przez Spółkę, w celu jej uratowania przed upadłością, NIK zwraca uwagę, że obecnie – w jeszcze mniejszym stopniu niż wcześniej – ich ostateczne powodzenie zależy wyłącznie od SMW SA. Stąd krytyczna ocena przedsięwzięć prowadzonych wówczas, kiedy Stocznia miała na nie relatywnie jeszcze większy wpływ.

Przedstawiając powyższe uwagi i oceny, na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o NIK, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

- 1) kontynuację konsekwentnej realizacji programu naprawy (nadzorowanego przez sędziego – komisarza) w celu zawarcia i wypełnienia układu z wierzycielami,
- 2) kontynuację procesu kompleksowej restrukturyzacji Spółki (obejmującej m.in. zwiększenie stopnia wykorzystania istniejącego potencjału produkcyjnego przy ograniczeniu kosztów związanych z jego utrzymaniem, oddłużenie i likwidację deficytowości prowadzonej działalności) oraz wdrożenie skutecznych działań mających na celu stabilizację sytuacji ekonomiczno-finansowej Stoczni, w tym w szczególności osiągnięcie trwałej rentowności produkcji cywilnej i wojskowej oraz płynności finansowej,
- 3) zapewnienie konsekwentnego przestrzegania wszystkich postanowień umów zawieranych przez Stocznnię w związku z przekazywanym jej wsparciem ze środków publicznych, a w przypadku zmiany warunków jego wykorzystania i rozliczenia podjęcie z odpowiednim wyprzedzeniem skutecznych działań, w celu terminowego podpisania aneksu, uwzględniającego wszystkie niezbędne modyfikacje warunków ich realizacji.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, Zarządowi Spółki przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie, do Dyrektora Delegatury NIK w Gdańsku, umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Gdańsku, na podstawie *art. 62 ust. 1 ustawy o NIK* oczekuje przedstawienia przez Zarząd Stoczni, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z *art. 62 ust. 2 ustawy o NIK*, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK w sprawie powyższych zastrzeżeń.